Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 6. martā
(OR. en)

6981/17

DEVGEN 34
CLIMA 55
ENER 98
COPS 82
CFSP/PESC 224
ENV 226
ONU 37
RELEX 208
CSDP/PSDC 113

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2017. gada 6. marts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	6626/17
Temats:	ES globālās stratēģijas īstenošana – ES enerģētikas un klimata diplomātiju un 2017. gada prioritāšu elementu sinerģiju stiprināšana – Padomes secinājumi (2017. gada 6. marts)

Šīs piezīmes pielikumā ir pievienoti Padomes secinājumi par ES globālās stratēģijas īstenošanu – ES enerģētikas un klimata diplomātiju un 2017. gada prioritāšu elementu sinerģiju stiprināšanu, ko Padome pieņēma 3525. sanāksmē 2017. gada 6. martā.

PIELIKUMS

ES globālās stratēģijas īstenošana – ES enerģētikas un klimata diplomātiju un 2017. gada prioritāšu elementu sinerģiju stiprināšana

Padomes secinājumi

1. Padome atgādina savus 2015. gada 20. jūlija un 2016. gada 15. februāra secinājumus, kuri joprojām kalpo par norādēm ES un tās dalībvalstu kopīgajam darbam enerģētikas un klimata diplomātiju jomā, attiecīgos ES enerģētikas diplomātijas un ES klimata diplomātijas rīcības plānus, kā arī 2016. gada 17. oktobra secinājumus par globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju (ESGS), kuros aicināts īstenot apvienotas darbības šajās jomās, un 2016. gada 28. novembra secinājumus par enerģētiku un attīstību, kuros uzsvērts, ka ir nepieciešama ES stratēģiska pieeja.

2. Atgādinot Parīzes klimata nolīgumu, Enerģētikas savienības pamatstratēģiju un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, Padome uzsver, ka cīņa pret klimata pārmaiņām un atbalsts nākotnei, kas ir klimatam nekaitīga un noturīga pret klimata pārmaiņām, kā arī globālas pārejas uz tādu ekonomiku, ko raksturo zems siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis, noturība pret klimata pārmaiņām, konkurētspēja un ilgtspēja, veicināšana un enerģētiskās drošības veicināšana ir cits citu pastiprinoši mērķi un būtiski ESGS elementi.

3. Padome izsaka atzinību ANO un *COP22* prezidentvalstij Marokai par to būtiskajiem centieniem, kas veicināja *COP22* sekmīgu darbību, un pauž atbalstu nākamajai *COP23* prezidentvalstij Fidži. Padome atkārto, ka ES un tās dalībvalstis ir apņēmības pilnas īstenot Parīzes nolīgumu – par ko liecina nolīguma nolūks klimata politikas jomas mērķus padarīt par rīcību –, un uzsver – tā joprojām atbalsta to, lai tiktu saglabāts pozitīvais impulss *UNFCCC* procesos un citos starptautiskajos klimata forumos, tostarp nodrošinot, lai arī turpmāk atbildība par Parīzes nolīgumu būtu globāla. Tā uzsver, ka ES ir jānotur vadošā loma Parīzes nolīguma īstenošanā un pārejā uz tādu ekonomiku, ko raksturo zems siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis un noturība pret klimata pārmaiņām. Tā arī aicina Eiropu kļūt par pasaules līderi atjaunojamo energoresursu jomā, tostarp pētniecībā, inovācijā un tehnoloģijās.

4. Saskaņā ar Parīzes nolīgumu, programmu 2030. gadam un Marrākešas Rīcības proklamāciju, kur vēlreiz tika apliecināta pasaules apņemšanās cīnīties pret klimata pārmaiņām un apstiprināts, ka pāreja uz tādu ekonomiku un sabiedrību, ko raksturo zems siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis un noturība pret klimata pārmaiņām, Padome – ņemot vērā jaunākās tendences un mainīgo ģeopolitisko situāciju – apņemas arī piešķirt jaunu sparu ES klimata diplomātijai un gādāt par to, lai arī turpmāk klimata pārmaiņas būtu stratēģiska prioritāte diplomātiskajos dialogos. Lai 2017.–2018. gadā īstenotu šos Padomes secinājumus, Padome aicina ES Zaļās diplomātijas tīklu cik ātri vien iespējams atjaunināt pašreizējo klimata diplomātijas rīcības plānu.

5. Padome apņemas attiecīgā gadījumā stiprināt ES un dalībvalstu klimata un enerģētikas diplomātiju attiecīgo elementu sinerģiju un apvienotās darbības. Tas nozīmē arī to, ka ir labāk jāizmanto ES un dalībvalstu finansiālās un tehniskās palīdzības instrumenti un jānostiprina saiknes ar citām svarīgām politikas jomām, tostarp tādām kā ekonomikas diplomātija, sadarbība ilgtspējīgas attīstības jomā, kodoldrošība, migrācija, ūdens un pārtikas nodrošinājums, okeāna un jūras resursi, sagatavotība katastrofām, pētniecība un inovācija. ES delegācijām, darbību koordinējot ar dalībvalstu vēstniecībām, ir svarīga loma veicināt lielāku skaitu apvienoto darbību.

6. Padome uzsver, ka ļoti svarīgas ir ilgstošas un īpaši pielāgotas partnerības ar trešām valstīm, kā arī ar nevalstiskiem dalībniekiem, tostarp ar vietējām un reģionālām iestādēm, pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru, lai sekmētu programmas 2030. gadam, Parīzes nolīguma un Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošanu – un lai veicinātu to, ka nacionāli noteiktie devumi (NND) tiek saistīti ar valsts attīstības stratēģijām –, kā arī to transformēšanu tādā politikā un pasākumos, kas ir īstenojami visos ekonomikas sektoros. Padome arī uzsver labvēlīgo ekonomisko ietekmi, ko pāreja uz tādu ekonomiku, ko raksturo zems siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis, rada ES un trešo valstu ekonomikas dalībniekiem visā pasaulē, kā arī to, ka ir svarīgi uzlabot energoefektivitāti un atjaunojamos energoresursus, lai nodrošinātu ilgtspējīgas enerģijas vispārēju pieejamību. Šajā kontekstā Padome uzskata, ka rīcība klimata un enerģētikas diplomātiju jomā īpaši svarīga būs G20 valstīs – kuras rada aptuveni 80 % no pasaules siltumnīcefekta gāzu emisijām –, tomēr vienlaikus tā atzīst, ka ir svarīgi turpināt sniegt atbalstu jaunattīstības valstīm, lai tās apmierinātu savas vajadzības, kuras ir saistītas ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām, un strādāt kopā ar tām šajā jomā.

7. Padome arī mudina ES klimata un enerģētikas mērķus aktīvi iekļaut ES partnerībās ar starptautiskajām finanšu iestādēm, attīstības bankām un citām finanšu iestādēm, kā arī citās daudzpusējās organizācijās un forumos, atzīstot, cik svarīgi ir visi vietējie resursi un drošas un ilgtspējīgas tehnoloģijas, ar kurām var nodrošināt zemu siltumnīcefekta gāzu emisijas līmeni, saskaņā ar Parīzes nolīgumu un ES Enerģētikas savienības stratēģiju.

8. Padome atkārtoti apstiprina, cik svarīga ir enerģētikas diplomātija, kas atbalsta centienus nodrošināt ilgtspējīgu, konkurētspējīgu, drošu, cenu ziņā pieejamu enerģiju – dažādojot enerģijas avotus, piegādātājus un piegādes maršrutus –, kā arī vispārēju piekļuvi ilgtspējīgai enerģijai, ievērojot Enerģētikas savienības mērķus un saskaņā ar tās ārējo dimensiju, un attiecības ar trešām valstīm, balstoties uz godīgas konkurences nosacījumiem. Šajā sakarā joprojām būtiska ir vadība, kas tiek nodrošināta ar regulāru augsta līmeņa iesaisti. Padome arī atzīst – pāreja uz tīru enerģiju veicina ekonomiskās iespējas, energoapgādes drošību, klimata drošību, labklājību, kā arī valsts un sabiedrības izturētspēju, un atkārtoti uzsver, cik nozīmīgi ir pastiprināt sadarbību ar nevalstiskajiem dalībniekiem, piemēram, vietējām iestādēm, uzņēmumiem, NVO, pilsonisko sabiedrību, drošības kopienu un zinātnieku aprindām. Attiecībā uz kodoldrošību ES joprojām ir apņēmības pilna veicināt un pastāvīgi uzlabot visaugstākā līmeņa standartus trešās valstīs.

9. Jo īpaši Padome uzsver, ka steidzami jāpievēršas klimata pārmaiņu potenciālajai destabilizējošajai ietekmei un sekām, kādas attīstības jomā rada enerģētiskā nabadzība saistībā ar izturētspēju, drošību un migrāciju, un savs darbs jāsaskaņo ar visiem ilgtspējīgas attīstības mērķiem, jo īpaši 13. mērķi par klimatu, 7. mērķi par ilgtspējīgu enerģiju, 16. mērķi par mieru, 6. mērķi par tīru ūdeni un sanitāriju un 2. mērķi par pārtikas nodrošinājumu. Gan G7 un G20, gan ANO Drošības padomē un citos starptautiskajos forumos ES un dalībvalstīm būtu jācenšas, pamatojoties uz esošām iniciatīvām, panākt plašāku izpratni par klimata riskiem, to analīzi un pārvaldību, un jāpalīdz ES partneriem visā pasaulē labāk izprast, integrēt, paredzēt un pārvaldīt klimata pārmaiņu ietekmi uz iekšējo stabilitāti, starptautisko drošību un cilvēku pārvietošanu.

10. Padome uzsver, ka ES klimata un enerģētikas diplomātijām jāturpina veicināt un atbalstīt iniciatīvas neaizsargātās valstīs, kuras saskaras ar klimata pārmaiņu sekām, kā arī kurām nav piekļuves vai ir nevienmērīga piekļuve drošai un ilgtspējīgai enerģijai. ES un tās dalībvalstis, turpinot savas spēkā esošās saistības, nodrošina finanšu resursus, tehnoloģiju pārnesi un spēju veidošanu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm panākt, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām un to mazināšana un lielāka piekļuve ilgtspējīgai enerģijai tiek integrēta visos attiecīgajos ar attīstību saistītu lēmumu pieņemšanas līmeņos. Šajā sakarā būtu jāuzsver un jāsaglabā būtiskais ieguldījums, kas izpaužas kā finansējums klimata pārmaiņu jomā no dažādiem avotiem, tostarp no Klimata pārmaiņu mazināšanas fonda, starptautiskajām finanšu iestādēm un daudzpusējām attīstības bankām, kā arī privātais finansējums, ņemot vērā Parīzes nolīguma mērķi finanšu plūsmas saskaņot ar zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un tādu attīstību, kas ir noturīga pret klimata pārmaiņām.